

ПУБЛІЙ ВЕРГІЛІЙ МАРОН (70р. до н. е.-19 р. до н. е.)

Зміст

Анкета	1
Біографія	1
Зеров Микола «Вергілій»	3
Твори Вергілія.....	3
"Буколіки"	3
"Георгіки"	4
"Енеїда"	4
Література	4

Анкета

Virgile, *Enéide*, 1532 (v. a.m.).

1. Публій Вергілій Марон (70-19 до Р.Х.) - римський поет епохи Октавіана Августа
2. Місце народження - село Анди, недалеко від міста Мантуї
3. Батьки - батько гончар, поденний робітник у державного чиновника Магія, з дочкою якого він одружився.
4. Навчання - у м. Кремон, Мілан, Рим у педагога Епідія.
5. Зацікавлення - філософія, література, медицина, математика, фізика
6. Друзі - Октавіан Август, Меценат, цезаріанець Гай Асіній Полліон
7. Творча діяльність - успадкував садибу, деякий час господарював і займався літературною працею, цікавився філософією, інтерес до якої в ньому розбудив його вчитель — епікуреєць Сірон.
8. Смерть. Помер по дорозі в Трою від запалення легенів і помер. Напис на могильній плиті: «У Мантуї родився, Калабрією взятий. Спочиваю в Партенонії. Оспівав пасовища, села, вождів».
9. Основні твори - "Буколіки" («Еклоги» — пастуші пісні, писав 3 роки,

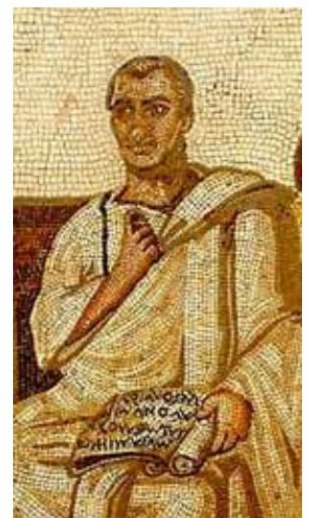
зображене мирне життя пастухів, їхні почуття, пов'язані зі світом прекрасної природи), "Георгіки" («Хліборобські вірші» писав 7 років, присвячений людині і природі, але містить у собі цілком конкретні поради щодо землеробства, садівництва, тваринництва та бджільництва), "Енеїда" (писав 11 років)

Біографія

1. Місце народження. Публій Вергілій Марон - народився 15 жовтня 70 року до н. е. у селищі Анди неподалік Мантуї.

2. Батьки. Батько (за одною версією) був гончарем, чи (за другою версією) поденним робітником у державного чиновника Магія, з дочкою якого він згодом одружився. Завдяки наполегливій праці батька та фінансовій підтримці тестя сім'я Вергілія досягла певних статків, що дозволило не тільки дати синові добру освіту, але й залишити йому в спадок невеличкий маєток поблизу Мантуї.

3. Легенди про народження Вергілія. Деякі легенди приписують матері Вергілія віщий сон, пов'язаний із народженням її великого сина. Про матір Вергілія ми знаємо лише зі слів Светонія, що їй "під час вагітності наснилося, ніби вона народила лаврову гілку, яка, торкнувшись землі, тут же пустила коріння і виросла в зріле дерево з безліччю різних плодів і квітів. Наступного дня, прямуючи з чоловіком в ближнє село, вона звернула з шляху і в

придорожній канаві розродилася. Кажуть, що дитина, народившись, не плакала, і обличчя його було спокійним і лагідним: вже це було безсумнівним вказівкою на його щасливу долю. Іншою ознакою було те, що гілка тополі, за місцевим звичаєм відразу посаджена на місці народження дитини, розрослася так швидко, що зрівнялася з тополями, посадженими набагато раніше; це дерево було названо "деревом Вергілія" і шанувалося як священне вагітними і породіллями, благоговійно давали перед ним і виконували свої заповіді.

Ці ознаки виявилися дійсно віщими і забезпечили Вергілію не тільки славетну долю за життя, але і ще більшу славу посмертно, адже йому було призначено не просто створити національний епос, але й духовно допомогти Данте в його грандіозній роботі над "Божественною комедією", і передбачити народження Христа в одній зі своїх еклог (у всякому разі, так вважалося в середні віки)

4. Навчання. Батько відправив Вергілія навчатися спочатку до Кремонки, а потім до Мілану. У п'ятнадцять років Вергілій приїхав до Рима і почав навчатися риторики у відомого педагога Епідія. Сам вступ до цієї школи, де навчалися вихідці зі знатних сімей, свідчить про те, що батько Вергілія належав до вищої верстви. До речі, тут здобував освіту і Октавіан Август, майбутній імператор. Він був молодшим за Вергілія на шість років, проте, оскільки навчання тривало довго, можна припустити, що поет уже в школі познайомився з ним. Октавіан усе життя опікувався Вергілієм, ставився до нього з великою приязню.

Вергілій сумлінно вивчав філософію, багато читав, цікавився медициною, математикою, фізикою. Батько хотів, щоб він став адвокатом, ця професія відкривала шлях до державних посад, але Вергілій не мав хисту промовця. До того ж він був надто сором'язливим і нерішучим, щоб займатися суспільною службою або політикою.

У 45 р. Вергілій переїхав до Неаполя і приєднався до гуртка епікурейців, який очолював Сирон. Тут, у Сирона, він зустрічався і з поетом Горацієм.

5. Життя на лоні природи. Вергілій став власником невеличкого маєтку, де усе своє життя на лоні природи займався літературною працею.

Смерть Цезаря, війни, боротьба за владу між Марком Антонієм і Октавіаном, перехід Римської держави під владу Октавіана — усе це відбувалося на очах Вергілія, однак він стояв осторонь, не забуваючи свого головного призначення: поезії. Вергілія не приваблювали принади міста, він любив спокій та високо цінував тихі радощі сільського життя. Взагалі поет був скромною і щирою людиною, позбавленою честолюбства.

6. Перші вірші молодого поета привернули увагу впливового на той час державного діяча, оратора та історика Асінія Полліона, який, між іншим, цікавився і літературою.

7. Життєві негаразди. Вергілію не довелося довго насолоджуватися сільською ідилією, саме в цей час прибічники республіки зазнали остаточної поразки, і родовий маєток поета, де він сподівався спокійно провести своє життя, було конфісковано цезаріанцями. Вигнаний зі свого родового маєтку, поет звернувся за допомогою до Полліона, який і допоміг йому отримати новий маєток у Кампанії та будинок у Римі.

8. «Буколіки» і знайомство з Меценатом. У 39 р. до н. е. Вергілій опублікував свій твір «*Буколіки*», який справив велике враження на громадськість. Автором книги зацікавився особистий друг Октавіана Гай Цільний Меценат, великий шанувальник поезії і сам літератор, однак дилетант.

9. Прихильник Октавіана Августа. Увійшовши до мистецького гуртка Мецената, Вергілій дістав матеріальне забезпечення, і став придворним поетом, щирим і палким прихильником імперії Августа, а це дало йому змогу цілком віддатися поезії, найдорожчому, за його словами, скарбові світу.

10. "Георгіки". За порадою Мецената була написана дидактична поема у чотирьох книгах "Георгіки" ("Про сільське господарство"). У творі, присвяченому Меценату, Вергілій уславив сільську працю, село як основу держави, поетизував просте і здорове життя італійського селянства, що відповідало політиці Августа, який прагнув відродити країну, розорену громадянською війною.

11. "Енеїда". Найкращим твором Вергілія вважається **епічна поема "Енеїда"**, написана на прохання самого Октавіана Августа. Робота над поемою почалася у 29 році до н.е. і продовжувалася до смерті поета.

12. Смерть. Він все життя мріяв побачити Трою, і Август надав йому корабель, щоб він зміг здійснити цю подорож. Та по дорозі Вергілій дістав запалення легенів і помер.

13. Епітафія. На могильній плиті Вергілія викарбувано напис: *У Мантуї родився, Калабрією взятий. Спочиваю в Партеноней. Оспівав пасовища, села, вождів.* Ці рядки вважають стислою автобіографією Вергілія. Справді, народившись у Мантуї і померши у Неаполі (Партеноней), він написав твори, в яких оспівуються пастуше життя, мирні пейзажі («Буколіки»), землеробська праця («Георгіки»), а також міфічні герої, котрі заснували Римську державу («Енеїда»).

Ще в античні часи його могила вважалася священною. До неї ходили вклонятися, як до храму. І зараз могилу Вергілія позначають на всіх сучасних путівниках по Італії.

14. Визнання та пам'ять. Римський народ визнав Вергілія першим своїм поетом, римським Гомером. Про те, яку загальну шану здобув автор «Енеїди» за життя, говорить хоча б свідчення історика Таціта, що коли присутні в театрі почули вірші Вергілія, вони всі підвелися і віддали їх авторові таку саму честь, як імператорові Августу.

Зеров Микола «Вергілій»

Мужик із Мануї, повільний і смаглявий,
З дитинства ніжного колисаний селом,
Звеличив кий, і плуг, і мідяний шолом,
І знявся до вершин нечуваної слави,

Бо крізь огонь і дим усобиці іржавий
Побачив кращий вік і проспівав псалом,
Як спочиває світ під цезарським орлом
У лагіднім ярмі безсмертної держави.

Той час минув — і Рим, і цезарів діла
Рука історії до трун поволокла,
Де сплять усіх часів ілюзії й корони.

Та він живе, і дзвін гучних його поем
Донині сниться нам риданнями Дідони,
Бряжчанням панцирів і сплесками трирем.

Твори Вергілія

Три головні твори Вергілія: «Буколіки» (бл. 42—39 рр. до н. е.), «Георгіки» (36—29 рр. до н. е.) і «Енеїда» (26—19 рр. до н. е.). Після виходу "**Буколік**" Вергілій стає одним з найвідоміших і найпопулярніших римських поетів. Він входить до літературного кола, очолюваного Меценатом - близьким другом Октавіана Августа. Саме Октавіану та Меценату поет присвячує свій наступний твір - дидактичну поему "**Георгіки**", що писалася упродовж семи років (37-30 роки до н.е.).

"Буколіки"

Збірка "Буколіки" (42—39 рр. до н.е.) складається з 10 еклог. Основна ідея твору - поетизація і, якоюсь мірою, пропаганда життя в сільській місцевості, ідеалізація сільськогосподарської праці. Тема, з одного боку, дуже близька світоглядів Вергілія - вихідця з провінції, з другого боку, дуже актуальна й корисна для держави та політики Октавіана Августа, який, значно скорочуючи римську армію, наділяв земельними ділянками колишніх солдат та офіцерів. Поема складається з чотирьох частин, присвячених основним видам сільськогосподарської праці: землеробству, садівництву, виноградарству та бджолярству. Для написання поеми Вергілій використовує досвід попередньої художньої і спеціальної літератури, серед якої головне місце посідала поема грецького поета Гесіода "Труди і дні".

Вергілій створив оригінальний жанр поетичної утопії з умовними фігурами – масками пастухів, що жили в ідеальній країні – Аркадії. Любов і поезія становили сенс їхнього життя. IV еклога містить пророцтво про народження божественної дитини і початок золотой доби, що християни інтерпретували як народження Ісуса Христа.

"Георгіки"

За порадою Мецената була написана дидактична поема у чотирьох книгах **"Георгіки"** ("Про сільське господарство"). У творі, присвяченому Меценату, Вергілій уславив сільську працю, село як основу держави, поетизував просте і здорове життя італійського селянства, що відповідало політиці Августа, який прагнув відродити країну, розорену громадянською війною.

У "Георгіках" людина представлена як частка природи, яка зобов'язана жити й працювати за її законами. Як дидактичний твір, що має загальнолюдську спрямованість, поема носить не тільки філософський, але і повчальний характер, бо містить чимало життєвих і господарських порад, що свідчать про любов і знання автором умов сільського життя, сільської праці. Головне для Вергілія - показати моральні й економічні переваги життя і праці на землі.

По завершенні "Георгік" (30 р. до н.е.) Вергілій розпочав роботу над "Енеїдою", героїчною поемою, яка стала головним здобутком його життя.

"Енеїда"

Найкращим твором Вергілія вважається **епічна поема "Енеїда"**, написана на прохання самого Октавіана Августа. Робота над поемою почалася у 29 році до н.е. і продовжувалася до смерті поета.

Написання поеми переслідувало кілька цілей: 1. Створити в римській літературі твір, подібний до героїчного епосу Гомера. 2. Художньо відтворити історію заснування войовничої держави - Риму. 3. Показати історію роду, до якого належав Октавіан, і довести божественне походження влади Октавіана Августа.

Вергілій повністю виконав усі завдання і створив найкращий твір римської літератури.

Для остаточного завершення "Енеїди" Вергілій подорожує місцями подій епосу - від Греції до Малої Азії.

Література

Богосвятська А.-М.І., Ковальова Л.Л. Зарубіжна літ-ра для загальноосвітніх навч.закл. з поглибленим вивченням філології: підр. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. - Львів: Світ, 2016.

Гузь О. О. Зарубіжна літ-ра. Конспекти уроків. 8 клас. Частина I. – Тернопіль: Мандрівець, 2008.

Кадоб'янська Н. М., Удовиченко Л.М. Зарубіжна літ-ра: підр. для загальноосвіт. навч. закл. 8 кл. - Харків: СИЦІЯ, 2016.

Ковбасенко Ю. І. Зарубіжна літ-ра: підр. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закладів. — Київ : Літера ЛТД, 2016.

Ковбасенко Ю. І., Ковбасенко Л. В. [Зарубіжна літ-ра: Підр. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. — К.: Грамота, 2008.](#)

Паращич В. В. Усі уроки зарубіжної літ-ри. 8 клас. I семестр: — Х. : Вид. група «Основа», 2016.

<http://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%B5%D1%80%D0%B3%D1%96%D0%BB%D1%96%D0%B9>
<http://www.ukrlit.vn.ua/zaruba/biography/vergiliy.html>